

čiti ta projekt, ko vendar regulacija nekaterih ulic, s katero se je primeroma le malo sveta pridobilo za javni promet tako ogromne svote stane, tukaj pa bi se pridobil velik javni trg za približno ne previsoko svoto. Upoštevalo se je dalje, da ima mesto na razpolago tukaj velik in zelo pripraven prostor za nujno potrebno tržnico, pred vsem odločilno pa je bilo prosto, nezavirajoče prometno gibanje iz obeh ulic med desnim in levim delom mesta. Tudi iz zdravstvenega stališča je obokanje Ljubljane velike važnosti, ker so se pokrili smradljivi kanali, ki se stekajo vanjo, po zimi v hudem mrazu pa tudi ni tiste goste megle, ki je izpuhtevala po sredi mesta iz Ljubljane. Načrt je bil po nekaterih spremembah sprejet in pred približno štiridesetimi leti so pričeli z delom, katero je trajalo tri leta.“ (Dalje sledi).

## Novice.

— **Osebne vesti** Ravnatelj ljubljanske gimnazije gosp. Fran Hubad je pomaknjen v 6. činovni razred — V 7. činovni razred so pomaknjeni profesorji gg. L. Lavtar, Fr. Robič in Fr. Horak v Mariboru ter g. dr. Jakob Sket v Celovcu. — Avskultantom pri okrožnem sodišču v Mariboru je imenovan pravni praktikant gosp. Ambrož Petrovič. — Okrajni komisar gosp. Rihard Benedikter je poklican na službovanje v ministrstvo notranjih del. Na njegovo mesto pri ljubljanskem glavarstvu pride okrajni komisar gospod Karol grof Künigl.

— **Odlikovanja.** Sveti oče Leon XIII. je gosp. Ivanu Mathianu tovarnarju v Ljubljani podelil komturni križec k vitežkemu redu sv. Silvestra. — Nadučitelj v Št. Pavlu pri Celju gospod Fr. Vidic je dobil zlato svetinjo za 40letno zvesto službovanje.

— **Odlikovana slovenska umetnica.** Za hrvaško umetniško društvo so nakupljene tri slike slovenske slikarice gđ. Henrike Šantel iz Gorice.

— **Ljubljanske ljudske šole,** na katerih je bil skoro mesec dni ustavljen ves pouk in to radi kužnih bolezni, razširjenih med otroci, so se danes, 11. januarja, zopet otvorile.

— **Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko.** Dne 12. t. m. bode 50 let, kar je bila ustanovljena naša zaslužna trgovska in obrtniška zbornica. V proslavo te petdesetletnice bo imela zbornica jutri, 12. t. m., v magistratni dvorani ob treh popoldne slavnostno sejo.

— **Mlekarska zadruga v Ljubljani.** Ker je za aprovizacijo Ljubljane zlasti z mlekom jako slabo preskrbljeno, se snuje v Ljubljani mlekarska zadruga.

— **Nevarno je obolel predsednik odvetniške zbornice kranjske** gosp. Alfonz Mosche.

— **Pasji kontumaci** imajo do 6. marca občina Krško, Raka in Bučka. Stekel pes je ugriznil 15letno deklico iz Smuš pri Leskovcu. Deklico so odpeljali na Dunaj v Pasteurjev zavod.

— **Kam veslamo?** Z Vipavskega se poroča, da sta dve odlični obitelji na Gočah prijavili svoj izstop iz katoliške cerkve in prestopita v pravoslavlje. Tema rodbinama hoče slediti še več drugih. Kot vzrok se navaja postopanje goškega kurata.

— **»Rodoljub«** je postal z novim letom tednik. Kakor se čuje, ima nad 5000 naročnikov.

— **Žalostna obravnava** bo pri deželnem sodišču v Ljubljani dne 6 in 7. februarja. Vršila se bo proti duhov-

niku Ferjančiču in 20 sokrivcem, ki so obtoženi hudodelstva javne nasilnosti, kurat Ferjančič pa še hudodelstva goljufije, storjene z zapeljivanjem h krivemu pričevanju. Pač žalostno znamenje časa.

— **Bohinjska železnica.** Nekaj dnij se je širila po bohinjskih vaseh vest, da se bo v ponedeljek 7. t. m. vršilo slovesno blagoslovljenje predora skozi Bačo. Vse se je veselilo tega pomenljivega zgodovinskega dogodka. Ob 10. uri je bila v župni sv. maša, na to pa se je vršilo blagoslovljenje predora. Blagoslovljenje je opravil radovljiški dekan gosp. Novak, kateremu je asistiral 6 duhovnikov. Po blagoslovu je imel gosp. dekan govor, v katerem je pojasnil zbranemu občinstvu pomen slavnosti in važnost bohinjske železnice v trgovskem, gospodarskem in vojaškem oziru. Sledil je potem skupen obed.

— **Ljudsko gibanje v Idriji l. 1900.** Rojenih je bilo 259, umrlo jih je bilo 149, poročilo pa se jih je 52 parov. V enem letu še ni bilo nikdar toliko rojenih, kakor lani, poročenih pa l. 1894.

— **Državnozbornske volitve na Slovenskem** se končajo prihodnjo nedeljo. V Trstu je, kakor smo že poročali, zmagal v V. kuriji laški kandidat Hortiša z razmeroma jako majhno večino. Pri volitvah v kmetskih občinah na Štajerskem so bili izvoljeni vsi trije slovenski kandidati, vitez Berks, Robič in dr. Ploj. Pri volitvi v kmetskih občinah na Goriškem je bil izvoljen kandidat napredno-narodne stranke Oskar Gabršček proti kandidatu katoliško-narodne stranke M. Rutarju. Značilno je, da je tudi v furlanskih kmetskih občinah propadel kandidat laške katoliške stranke župnik Zanetti in je bil izvoljen laški liberalec Antonelli. Zanetti je padel največ vsled tega, ker je pri volitvi iz pete kurije provzročil, da so njegovi furlanski somišljeniki glasovali za dr. Gregorčiča, ki je s to pomočjo tudi zmagal, dasi ni imel večine slovenskih glasov za seboj. Pri volitvi v kmetskih občinah istrskih je pač zmagal dosedanji poslanec Spinčič, ali mandat, ki je bil doslej v rokah dr. Laginje, je prešel v roke Lahov in je bil izvoljen puljski župan dr. Rizzi. To je efektivna izguba, ki je zadela Slovence in Hrvate. Včeraj je Slovence zadela še druga izguba. Jediní slovenski mandat na Koroškem je prešel v nemške roke. Slovenski kandidat Grafenauer je propadel in izvoljen je bil nemški nacionalec Tscharre. Danes, dne 11. t. m. se bje boj za Celje. Slovenci kandidujejo tod dr. Dečka. Ako pridejo vsi Slovenci prav do zadnjega na volišče, ako glasujejo vsi kakor jeden mož za našega kandidata, ako ne omahne ne jeden, potem zmaga dr. Dečko, drugače pa ne. Tudi v Mariboru je boj hud, ker so poleg Nemcev in Slovencev tudi socialni demokratje postavili svojega kandidata. V Trstu bo v nedeljo volitev iz III. kolegija. Do l. 1897. je imel ta mandat Nabergoj. Sedaj kandidira dr. Rybař. Upanja na zmago sicer ni veliko, ali mogoče je vendar, da prodere dr. Rybař.

— **Nečuveno.** Sodni tajnik gosp. Grebenc v Celju ki stanuje v „Narodnem domu“, ki je rodóm iz Novega mesta in je bil kot Slovenec imenovan za Celje, je pri ljudskem štetju zapisal kot svoj občevalni jezik nemščino.

— **Vzgleden rodoljub.** Iz Trsta se poroča naslednji ganljivi dogodek: Na volišče v Šklednju je prišel pri čiji volitvi, spremljan po lastnem sinu, tudi nad 80 let stari Josip Mrlak. Storitvega svojo dolžnost ob tako grozni zimi in vračajočega se domov, zadela je starčka kap. Umrli je na rokah svojega sina.

— **Denar iz Amerike.** V preteklem letu so v Ameriki bivajoči vojaki poslali samo v Semič 207.816 K 54 v. Vštete pa niso tiste svote, ki so bile poslane po ljudeh.

— **Umrli.** Na Dunaju je umrl za legarjem novomeški avskultant gosp. Franc Šuklje, sin bivšega poslanca, dvornega svetnika Šukljeja. — V Brežicah je v starosti 70 let

umrla gospa Lujiza Razlag, vdova rajnega slovenskega pryoritelja in deželnega glavarja kranjskega dr. Radoslava Razlaga. — V tržaški bolnici je umrl zidarski polir gospod Fran Macoratti. — V ljubljanski bolnici je umrl črkostavec gosp. Ivan Marn. N. v m. p!

— **Strupeni plini** so se pojavili v rudniku pod Pečovnikom. Deset delavcev je padlo v omedlevico, vendar so jih še pravočasno spravili na dan.

— **Pobegniti sta hotela** iz zapore okrožnega sodišča v Novem mestu cigan Hudorovac in glasoviti tat Petan. Ko sta ponoči od 8. na 9. t. m. delala luknjo v strop svoje celice, ju je slišal neki muzikant in poklical jetničarja, ki je prostostiželjna lopova okoval v železje in tako dobro sbranil, da iz lepa ne uideta.

— **Ogenj** je uničil v Smrjah na Notranjskem petim gospodarjem vse, kar so si pripravili za zimo. Zgorelo je tudi jedno tele in troje svinj.

— **Poskušen samomor.** Te dni se je Ljubljani poskusil ustreliti trgovski agent Rudolf Čebal, star 22 let in pristojen v Slovensko Bistrico. Čebal, katerega so, ker je težko ranjen, prepeljali v deželno bolnico, je dejal, da je samomor „poskusil“ v pijanosti.

— **O Schönererjanstvu na avstrijskih srednjih šolah** priobčuje „Köln. Volkszeitung“ izboren sestavek od svojega dunajskega sotrudnika. Dopisnik dokazuje, kako se razširjajo med srednjošolsko mladino Schönererjevi državi in veri nasprotni nazori. Vse to se pa dogaja z vednostjo in pred očmi šolskih oblastev. Mej tem ko vkljub posredovanju avstrijskih škofov niso dovoljene Marijine kongregacije, se smejo brez vsake nevarnosti širiti protiaustrijski klubi in društva. Mej mladino se brez vsakega nasprotstva širijo najrazličnejše brošure, govori Bismarcka in Schönererja, listi alá Scherer in Odin, in nihče se ne gane, da bi zastavil pot nevarnemu toku, ki ga vodi geslo: „Proč od Rima, proč od Dunaja“. Javno obstoji sedaj že 26 takih srednješolskih društev, mnogo večje pa je število klubov in zavez. Že v l. 1898. smo bili v Avstriji tako daleč, da se je v Inomestu pri božji službi koncem šolskega leta mesto cesarske pela prusaška pesem „Deutschland über alles“.

— **Soprogo s kladivom napadel.** Na Greti poleg Trsta je bivala obitelj Vatovec in sicer mladi soprogi pred mesec dni poročeni in mati mlade Marije roj. Čergol. Mej novoporočencema je vladala kar iz prvega dne nesloga. On, ki je šele iz vojne mornarice prišel, je bil nekam preveč razbrzdano vaje, ona pa ni molčala, zato pa je bil večni prepir. Marija se je čutila slabo, in je isto soprogo povedala, ni mogla delati, ker je ležala. Njemu se je menda to napačno zdelo, zato je postal še hujši in je Marijo kar iz postelje zlekel in po tleh natezal. Ženska se ga je prestrašila in zbežala iz hiše na vrt, on pa za njo, in ker je imel v rokah železno kladivo, jo je s tem orodjem začel udrihati po glavi in po rokah, koder jo je dosegel. Na krik ženske so prihiteli sosede, a ko je Vatovec videl, da prihajajo ljudje, je skočil k vodnjaku, in se vrgel vanj. Ljudje so tekli pomagati enemu in drugemu, žensko so začeli prati, napadalca pa so možje hiteli rešiti iz vode, ker je iz vodnjaka v enomer upil, rešite me, rešite, če tudi 20 let ječe dobim, le rešite me. Vrgli so mu vrv, in si jo je obvil, a ko so ga do vrha potegnili se je vrv odpustila, in Vatovec je spet v vodo padel. V drugič so ga srečno izvlekli, ko je stopil na trdo, je precej pobegnil v Trst, in se je podal na redarstvo, in od tam v zapor. Marijo Vatovec težko poškodovano so prinesli v bolnišnico. Zdravniki so ji na več krajih morali iz črepinje razbite kosti izrezati, ali vendar se nadejajo, da vzlic težkemu poškodovanju okreva.

— **Koliko je v Avstriji državnih uradnikov?** Leta 1880. je bilo v Avstriji 32.660 državnih uradnikov,

leta 1892. pa 39.648, a leta 1899. že 65.439. Število je tako naraslo baje radi podržavljenja železnic. Od tega skupnega števila je podrejenih finančnemu ministrstvu 15.409, železniškemu 14.491, trgovinskemu 11.439, pravosodnemu 11.003, ministrstvu za uk in bogočastje 6.650, za notranje stvari 4.736, za poljedelstvo 1.022; v vseh ostalih državnih uradih je 589 uradnikov. Plača vseh teh uradnikov je bila za leto 1900 proračunjena na 169.138.281 kron, dočim je leta 1892. znašala le 90.618.160 kron. Toliko je pač jasno, da bo v Avstriji kmetov kmalu manj, nego uradnikov!

— **Groza vsled mizeriji.** V Ergebefalvi na Ogrskem je bil pred mesec dni iz dela odpuščen neki Josip Bayman, delavec v tovarni strojev. Dela je pomanjkalo, in uprava tovarne je odslovila nekatere delavce, med temi tudi Baymana, kateri je imel soprogo in četvero otrok. Sprva so prodajali kos za kosom svojega pohištva in obleke, da so si s tem preskrbeli hrano. Slednjič je Bayman videl, da dela ne bode dobil, s soprogo pa si ni upal v daljni svet, ker ni imel potrebnega denarja za potovanje. Kaj napraviti v tej zadregi? Da bi se iznebil mučnega položaja, si je izmislil grozen čin. Brez vednosti soproge je prodal poročni prstan in si za denar kupil oglja. Zvečer, ko so otroci in soproga zaspali, je peč naložil z ogljem in zakuril; nato je okna in vrata zaprl ter otvore z prti in papirjem zadelal, da v sobo ni uhajal zrak. Nato se je še sam vlegel. Zjutraj so sosede razbili vrata in našli v sobi 6 mrtvecev.

— **Demetrij Papakosta umrl.** Zloglasni tat Demetrij Papakosta, čegar specialiteta je bila ulomljenje v blagajnice, in ki je proslul tudi v Trstu, je umrl v kaznilnici v Waitzenu na Ogrskem.

— **Poskušen umor.** Iz Kojškega nam poročajo: Ko so šli judje na sveti večer od maše polnočnice, je neki malo-pridnež, doma iz Snežatnega, nenadoma od zadaj napadel in z vso močjo, kakor kak izbežbani tolovaj treščil s kamnom ali pa s kakim železnim batom po glavi, mirno naprej idočega mladenčca Ninota Kumarja iz Cerovega, ki se je težko ranjen zgrudil na tla. Brezvestni zločinec je nameraval svoji žrtvi preklati glavo in jo usmrtiti. Ne ve se pa, iz katerega vzroka. Po dovršenem napadu pa je hudobnež še prej, ko ga je bilo moč spoznati, ubežal proti domačemu gnezdju, kjer se nahaja precejšnje število naprednih omikancev.

— **Milan se ženi.** Bivši srbski kralj Milan, ki se nastani stalno na Dunaju, namerava se baje poročiti z neko ameriansko milijonarko. Bo pač težko šlo, ker mu žena še živi, od katere niti postavno ločen ni.

— **Bosniški izseljenci,** ki živijo na Srbskem so poslali iz Belegagrada ruskemu carju sledečo brzojavko za god: „Vaše Veličanstvo! Izseljenci iz Bosne in Hercegovine, ki živijo v Srbiji, in ki pričakujejo osvoboditve svoje domovine po milosti Vašega Veličanstva, smatrajo za svojo najsvetejšo dolžnost in radost, Vašemu Veličanstvu povodom imendana častitati. Prosimo vsegamogočnega Boga, da ohrani Vaše carsko Veličanstvo in Vašo hišo za velikost in razvoj Rusije, v čast slovanstvu, v osvoboditev teptanega slovanstva“

— **Car daroval 5 milijonov.** Iz glavnega mesta v Črni gori, Cetinje, se zatrjuje iz dobro poučenih krogov, da se je ponudil car Nikolaj v plačilo vseh velikih del, namenjenih javnosti in ljudskim koristim. V prvi vrsti velja to za zidanje novih cest, med kojima bo jedna peljala iz Cetinja v Danilov grad in bo velike vojaške važnosti. Načrt izdelal car in je v gori omenjene svrhe že določil 5 milijonov frankov.

— **Knez Črnogorski avstrijskemu cesarju.** Na čestitko, ki jo je naš cesar poslal knezu Nikolaju povodom vladarskega jubileja tega poslednjega, je odgovoril knez črnogorski: Premilostne častitke Vašega veličanstva povodom mojega vladarskega jubileja so nov dokaz visoke in dragocene dobrohotnosti Vašega veličanstva do moje osebe. Moje srce je napolnjeno najgloblje hvaležnosti do Vašega Veličanstva. Tekom

moje dolge in težavne vladarske dobe sem si mogel nepretržno le častitati na sosedstvu z državo, katere kultura in napredek sta najsrečneje in najblagodejnejše vplivala na mojo deželo. Ta vpliv, kakor tudi plemenita dobrot vitezkega in spoštovanega monarha, čegar vzgled sem tolikokrat občudoval, sta me vsikdar v izredni meri navdajala s pogumom o izpolnjevanju svoje naloge. Moja dežela, moja rodbina in jaz bomo večno hvaležni Vašemu veličanstu“.

— **Ruski konzulat v Pragi.** Večina držav ima svoje konzulate na Češkem, nekatere še celo po dva, le ona država, ki bi bila za našo trgovino največje važnosti, ako bi imeli sploh kaj smisla za gospodarsko in trgovsko gibanje, ki je tudi sedaj v ozki trgovinski zvezi z našo državo, za naš izvoz jako ugoden terén, nima v industrijno najrazvitejšem delu naše države nobenega zastopstva. Mnogo se je že pisalo o tem, toda naši vladi je zlezal tisti prazni strah pred panslavizmom in ruskim „stricem“ že v kosti, da je gluha in slepa za to, da noče vpoštevati važnosti, katere bi bil ruski konzulat v Pragi za avstrijsko trgovino. Sedaj se je počelo zopet pisati o tem. Zlasti ruski listi se jako bavijo s to zadevo in pobijajo vse mogoče pomisleke. Čehi jako odločno zahtevajo ta konzulat. Tako težko bo kaj, kajti naša vlada, ki ne vidi ne nemškega, ne laškega irredentizma, se boji slovanskega irredentizma, katerega ni nikjer!

— **Ruski car in njegovi zdravniki.** Ruski car se je že toliko opomogel, da hodi na izprehod, ter da opravlja tudi nekatere posle. V Carsko selo se vrne v januarju. Ministri pa se odpeljejo v Peterburg še ta teden. Vsaka nevarnost je torej odpravljena. Zdravnika profesorja Popov in dr. Tihanov sta bila odlikovana in nagrajena. Popov je imenovan prvim telesnim zdravnikom, ter je dobil 100.000 rubljev, Tihanov pa je dobil naslov telesnega zdravnika in 50.000 rubljev.

— **Glavo je odtrgalo na božični dan kondukterju** Klewentu na postaji Liesing. Ko je pregledoval Klewent vagona, je padel s strehe tako, da je imel vrat na tiru, ter mu je kolo odtrgalo glavo. Pokojnikova žena se je hotela usmrtiti.

— **Nove puške.** Neki Norvežan je izumil novo puško, ki s svojo konstrukcijo nadkriljuje vse dosedanje puške. V berlinski vojni šoli se je delalo s to puško poskuse, ki so sijajno uspeli. Nemški cesar je že ukazal, da se oboroži jeden hanovanski bataljon s to puško.

— **Žganjarje v Parizu.** Pretresujoče je število žganjarcev, kateri se v pariških 13 bolnicah v letu shajajo. Takih se našteje do 10.000 v enem letu. Vsaka bolnica sprejme povprečno 62 žganjepivcev na mesec in sicer po polovici možkih in po polovici ženskih. Torej v vseh 13 bolnicah 800 oseb na mesec, kar v enem letu iznese število 10.000. Te osebe seveda potrebujejo jedi in postrežbe, kar iznaša v letu okoli 980.000 frankov, in če se računa, da vsaka taka oseba ne zasluži ničesar v letu t, j niti toliko, kolikor se zanj v bolnici potrosi, je torej svoto v računu podvojiti, ker nezasluženo je tudi deficit. Zato se lahko trdi, da žganjepivci stanejo mesto Pariz 2 milijona frankov na leto.

— **Božičnica slovanskim delavcem na Pruskem.** Vrhovni predsednik na Saksonskem je prepovedal bivanje vsem češkim in polskim delavcem v celi provinci ter so o Božiču iztirali na stotine slovanskih rodbin. Tako razumejo Nemci človekoljubje, kjer so v večini.

— **Upor na parniku.** Poveljnik parnika „Lodovica“ kapitan Bratulič je ob svojem prihodu v Filadelfijo povedal sledeče: Dne 17. septembra smo zapustili Dancig z 521.000 vrečami sladkorja, katerega smo morali prepeljati v Filadelfijo. Pluli smo srečno in bilo je vse v redu do dne 1. decembra, ko nas je napadel hud vihar in veter iz severo-izhoda. Po krovu parnika se je prelivala velika množina morja, ka-

tera je seboj odnesla, kar je le mogla odkiniti. Pokvarilo se nam je kolo, s katerim se ravna krmilo parnika. Takoj smo začeli popravljati kolo, jaz, prvi poročnik kapiten Nikolič in mornar Ericezon. Ali v istem času nas je napadel strašanski val, kateri je vse tri podrl na krov parnika. Jaz sem padel vznak in nisem videl svojih sodrugov. Ko sem ustal, sem zagledal Eričezona, ki se je držal za ograjo ob strani parnika. Prvi poročnik Nikolič pa je bil odnesen v morje in ni bilo nobenega sledu več o njem. V njem sem izgubil najboljšega prijatelja. Jaz in Ericezon smo začeli popravljati kola in s pomočjo družega moštva nam je to težko delo uspelo. Vihar je bil nepopisno strašan; morje je odkinilo vse manjše čolne in jednega ob družega razbilo. V tem hudem času so kurilci (8 oseb) in sicer štiri Španci, dva Italijana, jeden Norvežan in jeden Nemec, ker jim je voda segala do kolena, zapustili delo, kar je značilo popolno pogubo parnika. V tem skrajno kritičnem položaju je nastopil prvi mašinist Virgul Kozulič in se zagrozil upornikom, da bo vsacega, kdor se delu odpove, ustrelil. Ta odločnost je kurilce spravila v strah; oprijeli so se zopet svojega dela in oživelili so uže pogasneli ogenj, parni kotli so zopet začeli vreti in ladija je, četudi s težavo, srečno prebila divjajoče elemente in mi smo bili rešeni.

— **Ogromen davek.** Poznani baron Hirsch je zapustil po smrti društvu židovskih kolonistov 7 milijonov funtov šterlingov. Angleške finančne oblasti so zahtevale od te zapuščine davek; toda društvo se je temu upiralo, češ, da je inozemsko društvo. Prizivno sodišče pa ni uvaževalo tega ugovora, in je društvo pred kratkim plačalo ogromen davek v znesku 1.260.000 funtov šterlingov.

— **Povodnji na otoku velike Britanije.** Iz zapadnih delov Angležke iz Conventrij javljajo o veliki povodnji, katera je v srednji in na zapadni strani otoka napravila velikansko škodo. Vse proge so od vode poškodovane in je ves promet ustavljen. Dosedaj se računa na 10 milijonov kron škode. V bližini mesta Welington se je podrl zid velikega skladišča vode. Predel okoli Onkengates je popolnoma poplavljen, in ljudstvo se je splazilo iz hiš, bežeč čez okna. Voda se je razprostranila na prostoru kakih 50 kilometrov na okrog. Vasi so popolnoma obtočene z vodo in oddeljene od ostalega sveta. Povodenj se širi v okraje Nottingehen in Linkolnu.

— **Morilec barona Kettelerja obglavljen.** Dopisnik berlinskega lista „Local Anzeiger“ opisuje tako le obglavljenje mančurskega častnika Enhai, kateri je za kitajskega upora umoril nemškega poslanika barona Ketteleja. Nekaj pred 3 uro popoldne so po kitajski navadi prinesli obsojenca v železni kletki zaprtega. Kletko so odklenili in Enhai vun izvlekli, ter mu odpustili železne okovi na nogah, v katere je bil uklenjen. Dokler se je čakalo na generala Löffela je moral obsojeni med tem, ko so se okoli njega postavili razni častniki Enhai se je večkrat zasmel in je konečno izrekel nekaj besed proti okoli stojčim častnikom. Neki pričujoči Kitajec je te besede častnikom tolmačil, trdeč, da je zločinec izpovedal, da je bil plačan, da izvrši umor. Potem se je obsojeni Enhai vnovič smejal, ter rekel: vidite, jaz sem popolnoma miren, in moje srce se ne trese. Točno ob 3. uri je prispel na mesto general Löffel, kateri je kot predsednik sodišča dal prebrati obsojencu razsodbo, in sicer v Kitajskem jeziku. Po pretečeni razsodbi so Enhai odstopili kitajskim krvnikom, kateri so razsodbo v kratkem izvršili. Z enim samim udarcem, sablje je glava Enhai odsekana in od trupla odletela. Glavo so spravili v mali zabojček, a truplo pa v navadno rakvo, vse skupaj so na vozu proč odpeljali.

— **Tatinska kuhinja.** Delavci, ki delajo v Parizu na razkopavanju ulice Richechouart so naenkrat opazili, da iz enega kanala prihaja dim, ker jih je posebno iznenadilo. Nekaj delavcev se je precej zarilo v otvor, koder je prihajal dim, drugi pa so tekli po ognjegasce. Delavci, kateri so šli potem

na otvor, so precej naleteli na družbo tatov, kateri so pri nekem prešičarju pokradli več klobas in katere so si mirno v odprtem kanalu pekli. Seveda je čudna kuhinja to, ali ker pariški tatovi svojih nimajo, na ulici se klobase peči ne sme, so izrabili odprti kanal in v njem hoteli pripraviti mastne zaloge, kar pa so jim delavci pokvarili, ker so jih izvlekli na dan in izročili redarstvu.

— **Nepričakovano darilo.** Iz Pariza javljajo: Delavca iz Tagniera nekega C. so obvestili, da želi neki drugi delavec z njim govoriti, ali v to svrha ga vabi v Cambraj. C., kateri je delal na kolodvoru po vagonih, je delo pustil, in ker ni imel denarja, si je sposodil toliko, da plačal voznino do Cambreja. Prišedši tja, je precej dobil svojega poznanega sodruga, kateri ga je peljal k notarju. Notar ga je obvestil, da je v Parizu umrla mark-grofinja B. in je v svojem zadnjem pismu zapustila obvezo, da se iz njenega premoženja plača 100.000 frankov možu, kateri jo je o požaru gledališča „Teatre Comique“ rešil življenje, ker hoče s tem darilom odlikovati pogum onega moža. V pismu pa je navedla njegovo popolno ime in stan, zato ga je dal poklicati, da ga obvesti o tej zadnji želji grofice. C. je bil ves iz sebe, ker je dobil toliko premoženje.

— **Nov boj proti katoliški cerkvi na Francozkem.** Francozka vlada je zbornici predložila načrt zakona, s katerim se zatro vsi redovi na Francozkem. Boj pa ne velja samo samostanom, marveč katoliški cerkvi na Francozkem sploh. Toda katoliška cerkev je prebila že druge viharje, premaga tudi tega.

— **200 potnikov izgubilo življenje.** O strašni železniški katastrofi poročajo iz Hintona v Ameriki. Poročilo pravi, da je proti zahodu vozeči brzovlak skočil s tira jedno miljo vzhodno od Hintona in se zvrnil v Greenbrier-reko. Na onem mestu je reka 15 črevljev globoka. Po grozovitem padcu ni ostalo nič na površju, kar bi spričevalo o velikanski nesreči, ampak voda je vse popolnoma zakrila. V vlaku je bilo kakih 200 oseb.

— **Zrušil se je most** v Differgingenu v Luksenburgu, ravno ko je šel vlak že ven. Strojevodja in kurjač rešila sta se še pravočasno s tem, da sta skočila iz vlaka, druge osebe pa so več ali manj ranjene, nekaj pa jih je že umrlo.

— **Predrzna tatvina.** V Stolnem Belgradu (Stuhl-weisenburgu) na Ogrskem so neznani tatovi izvršili jako drzno tatvino. Dne 1. januarja so udrli v vojašnico ulanov in ondi razbili železno blagajno, iz katere so odnesli za kakih 100.000 kron denarja in knjižico posojilnice, v kateri je bila ubeležena svota 8 tisoč kron. Tatovom so bili dobro poznani prostori, ker so ulom in tatvino izvršili tako na tihem in sicer brez najmanjšega nemira, da ni o tem ničesar čula nobena straža v vojašnici. Tatovom ni najti sledu. Iz Budimpešte so poslali posebno komisijo v stolni Belgrad, da preišče celo zadevo, in da o tem poroča vojnemu ministrstvu.

— **Roparji v Maroku.** Iz Madrida javljajo, da so marokanski roparji po noči udrli v obzidano mesto Alkazar, ter začeli ropati in ubijati. Prebivalci so se sprva prestrašeni skrivali in bežali po ulicah, potem pa so vendar nastopili proti roparjem in je preganjali. Na strani meščanov je bilo več ljudi ubitih, med tem ko so roparji vsi ušli in odnesli seboj lep plen.

— **Zakladi perzijskega šaha potopljeni.** Minoli mesec je došlo v Monakovo poročilo, da se je parnik „Vera“ o velikem viharju v kaspiskem morju potopil. Parnik je imel na krovu mnogo osebnih lastnin perzijskega šaha, katerih vrednost se ceni na mnogo tisoč mark. Na „Veri“ je bilo mej drugim 18 kočij, ki jih je kupil šah v Parizu, ter jih pustil prepeljati v Perzijo. Tudi mnogo darov, ki jih je šah

prejel na svojem evropskem potovanju, je zgubljenih. „Vera“ je bila izmed najstarejših transkaspiskih parnikov. Pogreznila se je 500 sežnjev globoko, ter je malo upanja, da bi se moglo rešiti naloženo blago.

— **Dedščina 360 milijonov.** V Ameriki je pred časom umrl svetovnoznani Vanderbilt, ki je zapustil uradno na 72 milijonov dolarjev ali 360 milijonov frankov cenjeno premoženje. Radi dedne pravice so nastale težkoče, ki so se pa sedaj odstranile, in dobi Alfred Vanderbilt, akoravno drugi sin ranjkega, 44.500.000 dolarjev, Kornelij, prvorojenec, ki se je poročil proti očetovi volji 7.500.000 dolarjev; ravno toliko je dobil vsak ostalih dveh bratov. Vdova po Vanderbiltu je dobila legat 2 milijonov in pa letni dohodek 250.000 dolarjev. Oporočni izvršitelji, domači uslužbenci in razni dobrodelni zavodi, so dobili 571.000 dolarjev. Dedna taksa znaša 420.000 dolarjev.

— **Prihranjeni bilijoni v Ameriki.** V nebrojnih ameriških hranilnicah in sličnih denarnih zavodih nabrale so se ogromne svote denarja. V času, ko objavljamo te vrstice je v vsih ameriških denarnih zavodih 2390 milijonov dolarjev shranjenega, torej za 454 milijonov dolarjev več nego pred štirimi leti. Število hranilcev se je tekom oznanjenega časa pomnožilo za 832.000; povprečni naraščaj vsake hranilnične vloge znaša 29 dolarjev. Skupno število hranilcev znaša približno šest milijonov, na katerih vsacega spada povprečno 400 dolarjev shranjenega denarja.

### Loterijske srečke

V Brnu dne 9. januarja t. l.: 86, 28, 36, 38, 20.  
Na Dunaji dne 5. januarja t. l.: 58, 76, 46, 19, 12.  
V Gradci dne 5. januarja t. l.: 74, 44, 64, 45, 26.

### Tržne cene.

V Ljubljani dne 11. januarja 1901. Pšenica K 7.80 h, rž K 6.80 h, ječmen K 6.— h, oves K 6.20 h, ajda 6.— h, proso K 7.— h, turšica K 6.— h, leča K —.— h, fižol K 10.— h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

## Kuverte s firmo

priporoča

J. Blasnik-ova tiskarna v Ljubljani.

# 100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme Ludwig Oesterreicher,  
Deutsche Gasse 8 Budapest. (6—10)